

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/120/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717209378
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6717209378.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyne H. U., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, XXX XX Y. S., proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti zmluvy o neplatnosť právneho úkonu, neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene č. k. 12Csp/118/2017 - 119, zo dňa 13. februára 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II., III., IV., V. **z r u š u j e** a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol: „Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka zo zmluvy číslo 8500029508 zo dňa 13.08.2013 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. Súd určuje, že zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8500029507 zo dňa 13.08.2013 a číslo 8500029508 zo dňa 13.08.2013 uzatvorené medzi žalobcom a žalovaným sú neplatné. Súd určuje, že zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8500029507 zo dňa 13.08.2013 a číslo 8500029508 zo dňa 13.08.2013 uzatvorené medzi žalobcom a žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi zo zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8500029507 zo dňa 13.08.2013 a zo zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8500029508 zo dňa 13.08.2013 bezdôvodné obohatenie 3 513,07 eur, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Súd nepriznáva žalobkyni právo na náhradu trov konania voči žalovanému.“

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že na základe zisteného skutkového stavu a vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobkyňou v žalobe uplatnené nároky sú dôvodné, preto súd žalobe vyhovel v celom rozsahu. Súd nesúhlasil s právnym názorom žalovaného, že nemožno rozhodovať žalobou o určení právnej skutočnosti, nakoľko v zmysle § 137 písm. d) CSP možno o tom rozhodnúť, ak to vyplýva z osobitného prepisu. V danom prípade za takýto predpis súd považoval zákon č. 279/2017 Z. z. (jeho ustanovenie čl. XII bod 39), ktorým sa mení zákon o bankách č. 483/2001 Z. z., podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Súd mal zato, že nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je ani premlčaný, ako namietal žalovaný. V súlade s § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka žalobkyni plynula na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia 10 ročná premlčacia doba, ktorá začala plynúť od mája 2017 t.j. od momentu, kedy sa žalobkyňa v spotrebiteľskom združení dozvedela, že si môže uplatniť svoj nárok na súde, pričom žalobu na súd podala dňa 28.06.2017. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia vytyka nedostatky v predmetných zmluvách o revolvingových úveroch pokiaľ ide o výšku úrokovej sadzby, výšku odplaty za spotrebiteľský úver, dohodu o poskytnutí služby v rozhodcovskej zmluve, dohodu o zrážkach

zo mzdy, absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy, na tom súd založil výsledok svojho rozhodnutia o určení predmetných zmlúv za neplatné a o určení zmlúv za bezúročné a bezpoplatkové. V odôvodnení súd poukazuje aj na rozhodnutia iných súdov, ktoré rozhodovali v obdobných veciach rovnako.

3. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p., žalobkyni ktorá bola v konaní úspešná žiadne trovy nevznikli a trovy ani nežiadala nahradiť, preto súd rozhodol, že žalobkyni právo na náhradu trov konania nepriznáva.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný proti výrokom II. až V. Navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a žalobu zamietnuť, alebo rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Namietal, že ide nielen o vecne nedôvodné rozhodnutia (výroky), ale aj rozhodnutia, ktoré sa navzájom vylučujú. Ak je právny úkon - zmluva neplatná, potom nemôže byť úver bezúročný a bez poplatkov (viď. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.). Zároveň žalovaný napáda oba výroky pre ich vzájomnú nezlučiteľnosť a rozpornosť. Takéto rozhodnutie odporuje požiadavkám, ktoré zo zákona vyplývajú pre súdne rozhodnutie a ktoré uznáva aj ustálená rozhodovacia činnosť Ústavného súdu SR. Ak sú takéto požiadavky kladené na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, potom s prihliadnutím nato, že len výrok je záväzná časť musia platiť aj pre výrokovú časť (napr. nález Ústavného súdu SR vo veciach I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08).

6. Žalovaný napáda aj spôsob a závery, akým sa súd vypořiadal so vznesenou námietkou premlčania. Je nejasné a skôr pochybné, či postup súdu pri rozhodovaní o námietke premlčania zodpovedá ustanoveniam Občianskeho zákonníka. Odôvodnenie začiatku plynutia premlčacej doby v časti „kedy sa žalobkyňa v spotrebiteľskom združení dozvedela“ a jej dĺžka „10 rokov“ sa javí, akoby súd vychádzal z 10 ročnej subjektívnej premlčacej doby. Žalovaný napáda i to, že súd bez zistenia potrebných skutočností uvádza len všeobecné odôvodnenie o úmyselnom bezdôvodnom obohatení, v konaní neboli dokázané žiadne skutočnosti o úmysle žalovaného získať bezdôvodné obohatenie. O existencii úmyslu sa bezdôvodne obohatiť nesvedčí žiadna skutočnosť, ktorú by teda žalobca tvrdil a ktorú by aj relevantne preukazoval (napr. rozsudky KS Banská Bystrica sp. zn. č. 14Co/539/2015, sp. zn. 15Co/746/2015, rozsudok KS v Žiline sp. zn. 9Co/516/2015). Súd sa nesprávne a v rozpore so zákonom vypořiadal s námietkou premlčania.

7. Pokiaľ súd uvádza, že obidve zmluvy neobsahovali náležitosť - splátky úveru, nie je správny jeho názor a výklad ust. § 9 ods. 2 písm. l) resp. k) zákona č. 129/2010 Z. z., pretože tvrdenie súdu o „členení“ splátky úveru odporuje výkladu NS SR, ale aj Ústavného súdu SR. Taktiež otázka odplaty za úver nemá byť posudzovaná podľa dobrých mravov, ale podľa právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv - v zmysle zákona sa reguluje celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov a zákon požaduje, aby bol vzatý do úvahy finančný trh ako celok pre konkrétny typ úveru.

8. Žalovaný namieta absenciu vykonaných dôkazov a na to nadväzujúcich skutkových zistení o výške bezdôvodného obohatenia. Súd v tomto smere nevykonal žiadne dokazovanie.

9. Žalobkyňa navrhla rozsudok potvrdiť. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že námietka premlčania vznesená žalovaným nie je dôvodná, pretože na daný prípad je treba aplikovať 10 ročnú premlčaciu dobu, ktorá sa vzťahuje na úmyselné bezdôvodné obohatenie. (rozsudok KS Prešov sp. zn. 21Co/72/2014 proti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo 9/2012). Obligatórne náležitosti úverových zmlúv sú taxatívne vymedzené v zákone o spotrebiteľských úveroch. Predmetné zmluvy boli posúdené Komisiou na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách pri MS SR, ktorej stanovisko je síce len odporúčaním, ale poukazuje na nedostatky, ktoré žalobkyňa v žalobe uviedla. Podporne žalobkyňa uvádza aj konkrétne súdne rozhodnutia. Výška bezdôvodného obohatenia bola riadne preukázaná na základe výpisov z bankového účtu a dokladmi o zrážkach zo mzdy žalobkyne.

10. Žalovaný na vyjadrenie žalobkyne reagoval, že zotrváva na názore, ktorým spochybňuje aplikáciu 10-ročnej premlčacej lehoty. Poukazuje na závery rozsudkov KS v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/746/2015, KS v Žiline sp. zn. 9Co/195/2016 a sp. zn. 9Co/267/2016. Opakovane tvrdí, že žalobkyňa žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala existenciu úmyslu žalovaného sa bezdôvodne

obohatiť a to v čase uzavretia zmluvy, aj v čase údajného vzniku bezdôvodného obohatenia, čo by zakladalo prípustnosť aplikácie 10 ročnej premlčacej lehoty.

11. Žalobkyňa zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach, ktoré sú obsahom spisu.

12. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo výroku I. rozsudok okresného súdu nie je dotknutý.

13. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

14. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

15. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd pri rozhodovaní pochybil. Už na prvý pohľad je zrejmé, a odvolateľovi treba dať za pravdu v tom, že výroky II. a III. enunciatu rozsudku si vzájomne odporujú, navzájom sa vylučujú. Pretože, ak podľa posúdenia súdu právny úkon, teda predmetná úverová zmluva, resp. obidve zmluvy o revolvingovom úvere sú neplatné, potom zároveň nemôžu byť bezúročné a bezpoplatkové, v takom prípade ide iba o čiastočnú neplatnosť každej zo zmlúv, a to neplatnosť v časti úrokov a poplatkov. Zmätočná je potom nielen výroková časť rozsudku, ale aj odôvodnenie rozsudku, ktoré podporuje resp. má podporovať argumentáciou príslušný záver súdu vyslovený vo výroku.

16. Z obsahu podanej žaloby je zrejmé, že v danom prípade sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala voči žalovanému plnenia vo výške 3 513,07 eur z titulu so žalovaným dňa 13.08.2013 uzavretých zmlúv o revolvingovom úvere č. 8500029507 a č. 8500029508, s poukazom alebo na neplatnosť, alebo na bezúročnosť týchto zmlúv. Bolo úlohou súdu dôsledné skúmanie skutočností rozhodných v prejednávacom prípade pre ustálenie charakteru záväzkovo právneho vzťahu účastníkov z uvedených zmlúv (okresný súd ustálil, že v obidvoch prípadoch ide o spotrebiteľský právny vzťah, spotrebiteľský úver - s týmto názorom sa odvolací súd stotožňuje), ako aj skutočností rozhodných pre ustálenie záverov súdu o tom, či predmetné zmluvy o revolvingovom úvere sú neplatné ako celok, alebo sú neplatné iba čiastočne (v časti úrokov a poplatkov), čo má zásadný právny význam pre súd konajúci vo veci - teda súd alebo koná o nároku z neplatnej zmluvy (kedy prichádza v úvahu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia) alebo súd koná o nároku z platnej, resp. čiastočne platnej zmluvy, ibaže bezúročnej a bezpoplatkovej.

17. Od vyššie uvedeného posúdenia súdom, podľa toho či ide o neplatnú alebo platnú zmluvu, je závislá aj aplikácia konkrétnych právnych noriem vzťahujúcich sa na právny vzťah v prejednávacom prípade, vrátane právnych noriem upravujúcich premlčanie nároku o ktorom súd koná. Ak ide o nároky uplatňované z platnej zmluvy, premlčanie z hľadiska lehôt (všeobecná premlčacia lehota) sa spravuje ust. § 101 Občianskeho zákonníka, a ak ide o nároky zo zmluvy neplatnej - o vydanie bezdôvodného obohatenia, premlčanie z hľadiska lehôt sa spravuje ust. 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

18. Rozhodnutie okresného súdu je v napadnutej časti podľa záveru odvolacieho súdu zmätočné, rozporné, neracionálne vo výrokovej časti rozsudku, ktorá je záväzná. Odôvodnenie rozsudku nielenže nemôže zohľadniť nedostatok výrokovej časti rozhodnutia, ale ako také, aj odôvodnenie rozhodnutia podľa názoru odvolacieho súdu hoci je značne rozsiahle (zbytočne na úkor prehľadnosti a presvedčivosti), nemá potrebnú vypovedaciu schopnosť.

19. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Keďže zrušil rozhodnutie súdu vo veci samej, zároveň zrušil aj závislý výrok o trovách konania. V ďalšom konaní súd rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania.

20. Senát krajského soudu přijal toto rozhodnutí poměrem hlasů 3 : 0.
Senát krajského soudu přijal toto rozhodnutí poměrem hlasů 3 : 0.

Poučení:

Proti rozhodnutí odvolacího soudu je přípustné dovolání, ak to zákon připouští (§ 419 CSP).

Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu vo věci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo věci, ktorá nepatří do právomoci soudů,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej věci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej věci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolání je přípustné proti rozhodnutí odvolacího soudu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie soudu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacího soudu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho soudu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho soudu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolání v případoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolání podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolání len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolání môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolání môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolání, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolání sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho soudu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolání je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).